

EDUCAR É ACENDER FAROS

Marita Vilar. Orientadora

“Educar é acender faros. Cada un pode ser faro para os seus fillos”

D. Díaz Montejo (Psicólogo Educativo) “Para educar hai que sementar e saber”

Os faros guían, indican, orientan...e tamén dan pistas de cómo seguir o camiño

Os faros emiten sinais contínuas, invariáveis, con repetición incesante e ofrecendo, sempre, unha única mensaxe. E isto fano en todas as estacións, durante o día e a noite e en todas as situacións (mar callma, tempestades...)

A luz do faro está feita para a noite, para cando máis se necesita. Sempre está ahí, pero a súa luz é para a oscuridade, para cando todo é negrura, para as noites estreladas e para as que non o son..

O faro, sitúa, dá puntos de referencia, pero quen ten que manexar o timón da embarcación con pericia é o capitán do barco. Nese punto enfréntase a soas coas súas propias decisións e coao súa capacidade de maniobra. Independentemente do faro, o barco ten que ser forte e o timonel hábil no seu manexo. Ademáis hai que coñecer o mar para navegar nel sen fundirse.

A nosa luz como educadores estará sempre presente, especialmente nos momentos de dificultade e non digamos nos momentos de perigo.

O obxectivo do faro é “estar” e a presenza contínua e constante ten más que ver coa prudencia, o sosiego, a mirada atenta, a calma, a paciencia, a compañía calada e coas actitudes (que son as que máis educan).

En todas as estacións, en todas as situacións (callma, tempestade...) ahí está o faro emitindo a súa sinal, a súa mensaxe de luz.

Nunha viaxe pódense producir cambios aos que debemos atender para actuar, para reparar... E ahí debe estar a nosa luz, inconfundible, orientadora. Os fillos

deben saber que poden acudir a nos, mirarnos buscarnos porque ahí estaremos. Cando se atopen desorientados deben ter claro que contan co noso apoio incondicional, coa nosa sinal. Unha sinal que non lles vai dicir qué teñen que facer, pero que lles vai a situar, lles vai falar de onde están os límites, as súas posibilidades de maniobra. Unha sinal que lles falará, sen palabras, do que pretendemos coa nosa presenza constante: os valores adquiridos, o exemplo ofrecido, as actitudes mostradas, a aceptación incondicional, a permanenza por encima de todo e a pesar de todo.

Un barco onde máis seguro está é no porto, pero o barco non se fixo para estar amarrado nel.

Os nosos fillos están seguros e protexidos no niño familiar, pero isto non lles axuda a madurar. Chega o momento en que teñen que lanzarse á mar con decisión, con seguridade, empregando todas as forzas para manterse a flote e en boas condicións.

Terán que lanzarse ao mar e non navegarán só cerca da costa, onde o fara aínda lles ilumina, senón en alta mar e alí terán que facer uso da súa brúixula externa e tamén da interna que lles aportará os criterios para elexir ou non, para dicir SI e para dicir NON, para escoller, para decidir, para ser consecuentes e responsables coas propias decisións.

Educar para a autonomía, o autocontrol, é o noso gran reto. Se o noso fillo non é capaz de navegar so, de coller con forza o timón da súa vida e navegar con valentía e decisión, algo haberá que reparar nas súas velas, no seu casco, na súa cuberta...e algo haberá que reparar na nosa sinal como faros. Educamos para que se poidan valer por sí mesmos e isto exixe que non podemos manter posturas sobreprotectoras.

O faro emite destellos de luz claros e inconfundibles.

A nosa mensaxe como pais debe ser incesante e clara para que non confunda aos nosos fillos. Emitir mensaxes iguais que os que reciben no colexió para non navegar por terrenos pantanosos ou cerca de acantilados e, por tanto cheos de perigo. As mensaxes contradictorias desorientan, confunden, non facilitan a navegación.

As nosas luces, os nosos obxectivos na educación non son un punto de chegada, senón un punto de partida.

As nosas mensaxes, a nosa labor non pretende deixar os barcos anclados no porto. Senón que busca que cada un faga acopio de todo o necesario para lanzarse ao mar coas súas propias forzas. A navegación en solitario é imprescindible para poder madurar como persoas.

No mar non están sos, hai outros barcos e temos que acostumalos a vivir en grupo, a convivir porque todos nos necesitamos uns a outros. Sen convivencia e solidariedade non hai navegación exitosa.

O barco ten que coñecer o mar para navegar por él sen fundirse.

Non educamos para vivir no colexió ou para estar sempre no fogar. Educamos para vivir en sociedade e os adultos non podemos queixarnos do mal que está a sociedade actual ou “calquera tempo pasado foi mellor” porque estos lamentos non aportan nada aos nosos fillos. O noso reto como pais e educadores é analizar a nosa sociedade e saber darles todo o necesario para vivir nela, na que van a medrar e madurar como persoas.

Serunión-Educa
COMER BIEN, CRECER MEJOR

En Serunión somos profesionales del servicio a comedores escolares. Junto con los padres y las escuelas, somos responsables de enseñar a los niños que una alimentación sana y equilibrada les ayuda a mantenerse sanos y a crecer.